

- кількість співробітників;
- зростання доходів і прибутку;
- грошовий потік [4].

Існує декілька основних мультиплікаторів, які аналітик може застосувати в процесі оцінки. Ці коефіцієнти включають в себе співвідношення ціна/прибуток, ціна/балансова вартість і ціна/виручка. Крім того, в інвестиційному аналізі може застосовуватися PEG-коефіцієнт, який був розроблений для корекції недоліків коефіцієнта ціна/прибуток [5].

Література.

1. Даниленко В. В. Управління плануванням оцінки потреб при розробці інвестиційного проекту сільськогосподарської організації. *Вчені записки Університету «КРОК»*. 2020. № 1(57). С. 105-111.
2. Beaver S. How to use valuation multiples to compare your business. *Oracle NetSuite*. 2020. URL: <://> (дата звернення 21.03.2021)
3. Fursa V., Larina T., Danylenko V. Multi-channel trade influence in the logistics research context. *Соціальна економіка*. 2020. № 60. С. 68-76.
4. Красноручький О. О., Онегіна В. М. Теоретичне значення категорії розподіл продукції для досліджень функціонування аграрного ринку. *Вісник Сумського національного аграрного університету. Серія: Економіка і менеджмент*. 2013. № 4, С. 3-9.
5. Berger R., Curry B. Understanding the PEG ration. *Forbes Advisor*. (2020) URL: (дата звернення 23.03.2021).

ІНФОРМАЦІЙНЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ІННОВАЦІЙНОГО РОЗВИТКУ ПІДПРИЄМСТВА

**КОЛЕДІНА К.О., К.Е.Н., ДОЦЕНТ,
ХАРКІВСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
БУДІВНИЦТВА ТА АРХІТЕКТУРИ**

Розвиток вітчизняних підприємств, який відбувся на тлі глобалізації та зростання міжнародної конкуренції, можливий лише на основі інновацій. Інноваційний розвиток підприємства є складним комплексним процес руху підприємства до стійкого економічного зростання у довгостроковій перспективі шляхом постійного та систематичного створення (придбання), впровадження та комерціалізації інновацій в усіх сферах функціонування [1, с. 9]. Тобто

інноваційний розвиток підприємства є результатом формування стимулів для більш раціонального використання ресурсів підприємства, що сприяє розробці та впровадженню інновацій, їхній подальшій комерціалізації, що в кінцевому рахунку сприятиме довгостроковому успіху підприємства.

Інноваційний розвиток підприємства є процесом керованим, але на вітчизняних підприємствах за останні роки інноваційний розвиток, на жаль, не став пріоритетом функціонування системи управління [2, с. 7]. Не відбувається необхідних для інноваційного розвитку змін у кадровому, організаційному, фінансовому, матеріальному й інформаційному забезпеченні, що актуалізує тему дослідження.

Велике коло питань, пов'язаних із інформаційним забезпеченням інноваційного розвитку, розглянуто в працях таких провідних науковців, як Антонюк Л.Л., Волков О.І., Казмірчук С.В., Кардаш В.Я., Ілляшенко С.М., Павленко І.А., Пасмор Ю.В., Симоненко Т.В., Тимошук П.В., Харів П.С., Чайковська К.В. та багатьох інших. Проте недосконалість інформаційного забезпечення системи управління інноваціями свідчить, що деякі проблеми інформаційного забезпечення інноваційної сфери залишаються об'єктами дискусій та потребують подальших досліджень.

Інноваційний розвиток підприємства є складним та багатограним об'єктом управління, у якому слід враховувати множину напрямів необхідних змін в управлінні, серед яких у сучасних мінливих умовах господарювання провідне місце посідає його інформаційне забезпечення.

Інформаційне забезпечення – це сукупність заходів і методів системного, планомірного збору, аналізу та передачі інформації, яка використовується в процесі прийняття управлінських рішень [3, с. 66-69].

На думку Ю.В. Пасмора [4, с. 42-47], інформаційне забезпечення інновацій може розглядатися як сукупність законних, своєчасних, ефективних, цілеспрямованих і захищених процесів збирання, сприйняття, зберігання, переробки, передавання, надання, отримання і використання релевантної інформації для розв'язання завдань правового регулювання інноваційної діяльності.

Інформаційне забезпечення є основою послідовного ланцюга етапів підготовки, прийняття та реалізації управлінських рішень. Базою інформаційного забезпечення є інформаційні ресурси, тобто впорядкована сукупність інформації в будь-якій формі та вигляді, яка

забезпечує систему управління відповідною кількістю даних, відомостей, знань для прийняття управлінських рішень. В інноваційній сфері такими інформаційними ресурсами в основному є внутрішня звітність підприємств і публікації органів державної статистики (статистичні спостереження за формами «Обстеження технологічних інновацій промислового підприємства», «Звіт про інноваційну активність підприємства», «Звіт про набуття прав інтелектуальної власності та використання об'єктів права інтелектуальної власності», «Звіт про укладання договорів стосовно розпорядження майновими правами інтелектуальної власності», «Обстеження потенціалу виробництва високотехнологічної промислової продукції», «Обстеження інноваційної діяльності підприємства» та деяких інших форм).

З метою прийняття обґрунтованих рішень в інноваційній сфері необхідно визначитись з формалізацією всіх індикаторів інноваційної активності та визначенням параметрів, якими характеризується інноваційна інформація. На основі досліджень поглядів науковців серед найбільш важливих вимог до інформаційного забезпечення рішень в інноваційній сфері можна виділити: доступність форми та змісту (зрозумілість, коректність); достатність (повнота), законність, актуальність, достовірність (правдивість), своєчасність, суттєвість (цінність), зрозумілість (простота), співставність (можливість порівняння), ефективність [5, с. 66-70].

Таким чином, в сучасних мінливих економічних умовах значущість інформаційного забезпечення інноваційного розвитку будь-якого підприємства зумовлені необхідністю підвищення ступеня визначеності у прийнятті обґрунтованих управлінських рішень стосовно інноваційної діяльності підприємства. Інформаційне забезпечення інноваційного розвитку підприємства є важливим резервом збільшення результативності системи управління підприємством, можливості використання ще недостатньо вивчені. Формування й використання інформаційного забезпечення інноваційного розвитку підприємства є вагомим джерелом для створення стимулів до впровадження інновацій та їх поширення.

Література.

1. Коледіна К.О. Економічна оцінка інноваційного розвитку промислових підприємств: автореф. дис. ... канд. екон. наук: спец. 08.00.04 «Економіка та управління підприємствами» (за видами економічної

діяльності) / Інститут економіки промисловості НАН України. Київ. 2018. 27 с.

2. Писаренко Т.В., Кваша Т.К., Березняк Н.В., Прудка О.В. Інформаційне забезпечення інноваційного розвитку: світовий та вітчизняний досвід: монографія. К.: УкрІНТЕУ, 2015. 239 с.

3. Варченко О.М. Інформаційне забезпечення агромаркетингу в бурякоцукрової галузі. *Вісник аграрної науки*. 2001. № 1. С. 66-69.

4. Пасмор Ю. В. Проблеми інформаційного забезпечення інновацій: соціально-комунікаційний аспект. *Право та інновації*. 2012. № 2. С. 42-47.

5. Петухова О.М. Інформаційне забезпечення інноваційної діяльності. *Інтелект XXI*. 2014. № 6. С. 66-70.

ОСОБЛИВОСТІ ІННОВАЦІЙНОГО РОЗВИТКУ ПІДПРИЄМСТВА

КОЛОМІЄЦЬ Н.О., К.Е.Н, ДОЦЕНТ

КОЛОМІЄЦЬ О.П., АСИСТЕНТ

***ХАРКІВСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ ТЕХНІЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
СІЛЬСЬКОГО ГОСПОДАРСТВА ІМЕНІ ПЕТРА ВАСИЛЕНКА***

У багатьох випадках, термін «інноваційний розвиток» використовують, коли йдеться про відповідний тип розвитку на макрорівні і проводяться дослідження щодо механізму реалізації науково-технічного прогресу у процесі економічного розвитку країни, регіону, формування економіки знань, пошуку нових джерел економічного зростання, побудови державної моделі інноваційного розвитку тощо[1]. При цьому, під інноваційним типом розвитку, як правило розуміють спосіб економічного зростання, заснований на постійних і тематичних нововведеннях, спрямованих на суттєве поліпшення всіх аспектів діяльності господарської системи, на періодичному перегрупуванні ресурсів, обумовленому логікою НТП, цілями і завданнями розвитку системи, можливістю використання певних ресурсних факторів у створенні інноваційних товарів і формуванні конкурентних переваг. А інноваційною вважають таку модель розвитку, яка безпосередньо ґрунтується на отриманні нових наукових результатів та їх технологічному впровадженні у виробництво, забезпечуючи приріст ВВП головним чином за рахунок виробництва і реалізації наукоємкої продукції та послуг[4].

Разом з тим, термін «інноваційний розвиток» використовується і на макрорівні (на рівні підприємств і компаній). Водночас, наявні